

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

In die Natalis Domini. Magnificatus est Rex pacificus super omnes Reges
universæ terræ. Christus in præsepi, & Christianus in humilitate, magis
magnificatus est quàm Salomon in throno suo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

L. I. de
Comp. c. 1
firmantem: Etenim si quis extrinsecus undecumq; adesset & præceptorum Christi ac nostra conversationis confusionem ac perturbationem videret, nescio an alius magis illos quàm nos, inimicos esse & contrarios præceptorum Christi iudicaret. Quasi enim qui studium quoddam habuerimus contraria in omnibus gerere quàm ille mandavit, ita viam hanc vitæ peragimus. Et

post exhibita Christi exempla & monita, sic pergit; Ad hæc quid dicimus? pro singulis enim hic lachryma tantummodo proferenda sunt. & confusio habenda est; Apertè enim contra hæc omnia militamus. Væ mundo à scandalis! Et væ tibi à mundo, quisquis ab eo tibi non caves, quisquis Christo totus non adhæres. Hæc loquere, & exhortare.

Ibid. c. 4.

Matt. 18.

IN DIE NATALIS DOMINI.

Magnificatus est Rex pacificus, super omnes Reges universæ terræ. 3. Reg. 10.

VERITAS PRACTICA.

Christus in præsepi, & Christianus in humilitate, magis magnificatus est quàm Salomon in Throno suo.

RATIO EST. Quia tota Salomonis magnificentia in his quatuor consistebat, Sapientia, Potentia, Divitiis, & Deliciis.

Sed Christus, & Christianus in his quatuor magis abundant.

Ergo uterque magis magnificatus est quàm Salomon in Throno suo. Quod certè mirum, & valde considerandum.

I. PUNCTUM.

Tract. 1.
in Ioanis.

NEvile aliquid putares, inquit S. August. quale conservisti cogitare, cum verba humana soleres audire, audi quid cogites, Deus erat Verbum. Sic planè modo, ne vile aliquid putes, cum cogitas puerum in præsepi positum, audi quid cogites, Magnificatus est Rex pacificus; Non modo magnus est iste puer, quia Deus est; sed ut simul homo atque infans in præsepi positus.

magnificatus est supra omnes Reges, & supra quam ipse Rex Salomon in throno suo. Quod enim dicebatur de Salomone super omnes alios Reges universæ terræ, hoc modo Ecclesia usurpat de Christo Domino: Atq; ab his verbis officium quod de eius Natali instituit, exorditur, ut intelligamus non sic cogitandum esse patrum & humiliatum Dominum, quin simul magnum & maximè magnificatum consideremus.

Neque id tantum de Christo intelligas, sed & de Christiano, Christi sui sectatore, in Paupertatis, Continentiæ, Humilitatis, Contemptus mundi, cæterarumque virtutum praxi. Non sic deprimatur illis virtutibus, quin simul exaltetur. Non sic invitat suos Christus ad contemptum gloriæ, divitiarum, & voluptatis, ut nullam eis gloriæ, nullas divitias, nullas voluptates concedat. Non hæc sustulit bona Christus, sed mutavit. Sustulit gloriæ vanam, & proposuit veram: fallaces commutavit divitias in solidas, & nunquam perituras; voluptatem carnis transtulit in gaudium spiritus, & in illam pacem, *Quæ exuperat omnem sensum.* Phil. 4.

Atque

A que in hunc finem proponitur consideranda veritas, ne præcedenti scilicet consideratione de terra mura fugiendo mundo, & sequendo Christo, quasi jam omnia nobis bona peritura essent; Non pereunt bona quæ melioribus transmutantur. Quod itaque de Christo Domino dicitur, hoc proportione quadam de Christiano asseritur, qui vitam in humilitate degit, id est, in eo statu quem præcedens exigit consideratio, contra mundanum sensum, & triplicem illam concupiscentiam, ex qua constat mundus. Sic est de utroque, ut habet veritas, Sic Christus in præsepi, & Christianus in contemptu mundi, magis magnificatus est quam ipse Salomon in Throno suo, quem

id Par. 1.

Deus ita magnificavit, ut ipsi diceret, ita ut nullus in regibus, nec ante te, nec post te, fuerit similis tui.

Quidquid autem de hac magnificentia cogitari potest, ad hæc præsertim quatuor referri debet: SAPIENTIAM, POTENTIAM, DIVITIAS, DELICIAS. In quibus quantus fuerit Salomon, satis patet ex scriptura, & in præcipuè quæ de se, ipse refert. Ecce, inquit, magnus effectus sum, & præcessi omnes sapientias. Tum de sua potentia: Magnificavi omnia opera mea, edificavi mihi domos, possedi servos & ancillas, multamque familiam habui, ultra omnes qui fuerunt ante me. Et consequenter de divitiis, Coacervavi mihi aurum & argentum, & substantias Regum, ac provinciarum, & supergressus sum opibus, omnes qui ante me fuerunt. Ac denique de deliciis: Et omnia quæ desideraverunt oculi mei, non denegavi eis, nec prohibui cor meum quin voluptate fruoretur, & oblectaret se in his quæ preparaveram. At quoniam illa tandem abierunt? expende paululum.

Ecl. 1.
& 2.

ibid.

II. PUNCTUM.

SED Christus in præsepi, & Christianus in humili suo statu, his quatuor magis abundant & longè felicior.

Primò quidem de Christo quoad sapientiam. Ecce, inquit, plusquam Salomon hic; Hic est enim in quo tant omnes thesauri sapientiæ & scientiæ Dei absconditi, Difficile estimamus quæ in terra sunt, inquiebat Salomon, & quæ in prospectu sunt invenimus eum labore; quæ autem in caelis sunt, quis investigabis? At

Matt. 12.
Coloss. 2.Sap. 9.
Ioann. 1.

unigenitus Filius qui est in sinu Patris, ipse enarravit.

Salomonis sapientia in componenda lite duarum mulierum, & in ordinanda domo sua elucebat; At sapientia Jesu infantis, jam ex præsepi componit illas quatuor, quæ inter se dissidebant, ut dixerat Psaltes regius, MISERICORDIA & VERITAS, JUSTITIA & PAX. Componit & ordinat totam genus humanum, unicuique suam distribuens sortem, unicuique suam gratiæ & gloriæ gradum. O sapientia quæ ex ore altissimi prodisti, tu sola es quæ perfectè attingis à fine usque ad finem fortiter, & disponis omnia suaviter.

Ps. 84.
S. Bern.
serm. 1. in
Annun.
E. Virg.
Sap. 9.

Deinde quoad potentiam, quanta quanta est divina omnipotentia, tota est in infante, tota in præsepi; Nam ut luculentè S. Leo: Exinanitio illa quam reparationi impendit humana, dispensatio fuit miserationis, non privatio potestatis. Hic est infans qui è caelo evocat Angelos; qui in aère novam condidit stellam, mirâ luce fulgentem: qui ab Oriente Reges sese adoraturos excitat; qui Harodem turbat atque universam cum eo civitatem. Hic est qui Virgini foecunditatem donat, & qui Matris servat integritatem. Hic est qui duas nataras infantiè distantes in uno sic unit supposito, ut immortalis sit mortalis, æternus temporalis, immensus comprehensibilis, Deus infans, & fortis infirmus. Vis videre quàm sit iste fortis? Omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil, & sine labore facta sunt, ait S. Augustinus.

Tract. 15.
in Ioann.

Denique quoad divitiis & delicias, hæc est singularis Apostoli gratia, Evangelizare investigabiles divitiis Christi, ex quo uno verbo licet colligere quantis partibus Salomone Christus sit ditior. Nâ si vel unus gratiæ sanctificantis gradus, ipso Salomone astante, præponderat omnibus mundi bonis, quid thesaurus ille gratiarum? quid illa gratia Capitis, à qua omnes habent ut sancti sint? Delicias verò paradysi Dei, sicut Scriptura vocat, delicias visionis beatificæ, delicias illas immortales, quibus perfruuntur qui comprehensores dicuntur, qualis est infans noster, in præsepi; quis non superiores fateatur illis deliciis quas ipse Salomon non aliud esse proficitur, quam vanitatem & afflictionem animi? En igitur, ut illa quatuor quibus se ita magnificavit Salomon, in Christo magis abundant,

Ephes. 3.

Sap. 7.

Ezech. 28

Ecl. 2.

Sic

Sic planè in Christiano, Christi virtutum sectatore. Nam hic ipsa Christi sapientiâ sapiens est, ipsa Christi potentiâ & fortitudine fortis, ipsa eius divitiis dives, & deliciis quidem nondum re ipsa beatus, sed spe beatitudinis ita gaudens, & contentus, ut in ipsa tribulatione super abundet gaudio. Quis quæso, beatorum duobus? An Salomon qui non nisi in deliciis tribulatur & affligitur, An ille Christi sectator qui non nisi in tribulatione delectatur & triumphat? Ex ipso, Vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis Sapiencia & Justitia, inquit Apostolus. Et de divitiis ibidem: In omnibus divitiis facti estis in illo. De potentia vero: Confortamini in Domino, & in potentia virtutis eius; Uade & S. Gregorius: Fortis super omnia apparuit infirmus inter omnia, ut dum nobis ex assumpta infirmitate congrueret, ad permanentem nos suam fortitudinem elevarer. Sic & S. Ambrosius de deliciis: Suscepit tristitiam meam, ut mihi suam lætissimam largiretur: & vestigia nostris descendit usque ad mortis arumnam, ut nos suis vestigiis revocaret ad vitam, Quod simili sententia passim aiunt omnes sancti Patres, Christum nostra suscepisse, ut sua nobis conferret, si vellemus ea recipere. O quis noller? O quam pauci tamen ea volunt!

III. PUNCTUM.

CHRISTI igitur in præsepi, & Christianus in humili & afflictio vita sua statu, magis magnificatus est, quam Salomon in Throno suo: Quia scilicet major eorum sapientia, major potentia, majores divitiæ & deliciæ, ex quibus quatuor veluti dotibus conflatur Magnificencia, Nec Salomon in omni gloria sua ma-

gnificatus est, sicut unus ex istis. Stultissimus sum virorum, inquit, & sapientia hominum non est mecum. Sic certè infimissimus, qui suis se cupiditatibus subjecerit: sic egentissimus & afflictissimus, qui conversus ad labores in quibus frustra sudaverat, nihil reperit nisi vanitatem. Bonorum autem laborum gloriosus est fructus, jam ex hac vita, quando sola esset simili udo quam fidelis Christianus habet cum Christo, non è vel illa sufficeret ad omnem gloriam & jucunditatem? Quid gloriosius servo, quam Dominum coniectari? Quid jucundius filio, quam Patrem æmulari? Hic infans Pater est futuri sæculi; Qualis modò erit vitæ similitudo, talis futura est ad omnem æternitatem. Hic nos generat & nutrit Verbo Veritatis; & hæc est veritas quæ in præsepi apparet contra mundi vanitatem. Renati non ex sermine corruptibili, inquit sanctus Petrus, sed incorruptibili per Verbum Dei viri & permanentis in æternum, quia omnis caro ut fœnum, & omnis gloria ejus tamquam flos fœni; exaruit fœnum & flos ejus decidit. Verbum autem Domini manet in æternum; Hoc est autem verbum quod evangelizatum est vobis. Unde quæ paritas inter fœnum & Verbum Dei, tanta est disparitas inter vitam dissimilem & similem Christo, inter vitam mundanam & Christianam. Et hæc notabis utram eligas! Statue hoc ævum propositum: Sequar te, Domine, quocumque ieris.

Vide supra, Dominica prima Adventus, & duabus sequentibus Fetiis. Sabbato infra Dom. tertiam. Et in Indicibus, Verbo.

Christus, Amor, Charitas, Mundus. Et die 13. Januarii.

L

IN FE-